

חולייה של הצבא לצאת לביתו של האיש על-מנת לעצור את המבוקש. סוכם כי אסיע את העצור במכונית לבניין הממשל בחברון, שם יוביל את הכוח אל ביתו. רכז העיר תדרך כאן לקראת מעצרו של האיש. נכנס למכונית עם עוד אנשי צוות, כשהאיש כבול באזיקים ודהרנו לכיוון חברון.

הגענו לחברון בשעה 14:35. ב־14:40 נסע הכוח כשהאיש נמצא באחת המכוניות ומוביל אותו אל ביתו. הבית נמצא במרחק פחות מ־5 דקות נסיעה מהממשל. בסמוך לביתו של המבוקש נערכה קבוצת פקד דות ובעוד הכוח מתכונן להסתער על הבית, נפתחה הדלת והמבוקש נראה יוצא מבית האיש. השעה הייתה 15:00.

ליד הדלת נצפתה אישה ביחד עם המבוקש. הכוח עדיין לא נחשף. המבוקש החל לצעוד לכיוון אחת הסמטאות ואז הוקף ונעצר. לא ניד תנה לו הזדמנות להזיז את ידיו, שאזקו מיד. על גופו מצאנו דימוני־יד ואקדה, באמצעותו ניסה לרצוח את רכז האיזור. המבוקש נלקח לחקירה וסיפר אודות כל פעילותו החבלנית, שהייתה רבה ומקיפה מאוד.

לא אכנס לפרטיה, שכן אלה יובאו בסיפור נפרד, בבוא הזמן. זו דוגמה לטיפול במעלה המדרגות מאחד לאחד מנחקר לנח־קר. להתפתחות זו נהגנו לקרוא "גלגול בחקירה". היה זה גלגול אשר החל בין חברי המפלגה הקומוניסטית הירדנית והסתיים בלכידה של מבוקש, רוצח בפורטנציה ובהמשך, במעצר כל סיעניו ומגויסיו למי־ניהם.

"בירושלים". השיחה המשיכה לתגלגל ולבטוף נקבע כי האיש יבוא לירושלים לפגישה עם איש המלחמה המבצעית שלנו ושם יקבל לידי שני רימונים, וזאת כהתחלה של עוד שיחה עם רימונים אלה בשוק בחב־רון, יקבל כמות נוספת של רימונים ככל שירצה.

נקבעה פגישה לשעות המוקדמות בירושלים המזרחית. אנשי יחידת המבצעים של השירות נערכו ליד מוקד הפגישה התקיימה כמתוכנן, ולאיש נמסרו שני רימוני־יד בעת שזוהי פנה לעבר תחנת המוניות, שם המתינה לו מוניית של אנשי היחידה המבצעים שלנו. הוא נכנס למר־נית והוסע אחר כבוד למגרש התחנה בירושלים. אני קיבלתי הודעה על המעצר בסמוך לשעה 13:30 והתחלתי לנהל מניפת הרוסים, נסיעה של דקות ספורות, שם כבר המתין לנו קצין המבצעים תיזר ורועד.

פתחתי את הדלת בטורח וניסתי לראות מה קרה ושאלתי, איפה הוא? הצביעו לי על האיש שישב על המרצית של המכונית. יודע כי כיסא זה מתפרק עם זריקת פגז, ויש להיזהר מאד. תפ־סתי את האיש בצווארו והוא נשען על המרצית תהיה אל רגליו וגם הם ישברו וכל זה שאני רוצה להזהר ממנו. לפתע הוא שואל אותי, מה רצוני תוך־כפית? אני עונה לו שנושא הרימונים לא מעניין אותי, שכן אלו־הרימונים הם חומר־גלגול ויש להיזהר מאד ואת כל קשריך איתו, אבל את המבוקש הזה אני רוצה להעביר לירושלים.

האיש השיב: "טוב בטרם יעצרו אותי". הוא עונה לי שישב, ביקש כוס מים והתחיל לשתות. השעה כבר הייתה 14:00. ביקשתי שיכינו לי מכונית.